

вника на Якова 2-го най-послѣ бѣ сполучило. Слѣдъ като бѣ подписвалъ на два пѣтя смъртното рѣшеніе, което толкозь тайнствено быде похитвано, прѣди да стигне до назначеното си мѣсто, царѣтъ най-послѣ ся убѣди да даде едно опрощеніе, което небето ся виждаше да му прѣпорѣчва. Сирѣ Іоаннѣ Кохранъ, послѣдованъ отъ бащѣ си излѣзе отъ тъмницѣж и си отиде на къщѣтъ си, дѣто го очаквахъ роднини и пріятели, и дѣто толкозь сълзы на радость ся пролѣхъ при първо вижданіе.

— Само Аравелла, която прѣзъ врѣмето додѣто трая запираніето на бащѣ ѝ бѣше показала толкозь доказательства на синовнѣ приверженность къмъ него, само неѣмъ нѣмаше еще да ся вѣсти. Подѣръ малко чужденецъ нѣкой си похлопа на портѣтъ и понска да види пуснѣтыйтъ. Слугытъ му отвори хъ и го изведохъ горѣ. Той бѣ облѣченъ въ забуцъ отъ дебелъ платъ и съ просты гащы; но обходата му го показваше като да не е толкозь отъ долнѣмъ отхранѣ до колкото го сочаше облѣклото му. Той поздравѣ съ небрѣжно подиганіе на ръкѣтъ си къмъ главѣтъ си, но не си ене шапкѣтъ.

— На, рече непознатытъ Кохрану съ висѣкъ гласъ, тѣзи двѣ хартіи, прочети ги, и вврѣли ги въ огньтъ.

Сирѣ Іоаннѣ ги прочете и настрѣхъ; тѣзи двѣ хартіи бѣхъ двѣтъ царскы рѣшенія за закриваніето му.

Послѣ станъ и, какъ могъ, каза, да ся покажъ признателенъ за една такъвжъ заслугъ? Какъ да награды оногосъ който ми спаси животътъ? Тате, чеда, благодарѣте избавителя ми.

Старыйтъ графъ хванъ за ръка чужденца, дѣцата дойдохъ и зехъ да го пригрѣжатъ, а той зе да плаче.

— Какъ е името на мойтъ избавитель? попыта живо Сирѣ Іоаннѣ.

На тѣзи думы непознатытъ отложи шапкѣтъ си, която покрываше по-голѣмѣтъ часть отъ лицето му, и коса дълга и черна ся изсипа на свилени виткы по дебелыйтъ платъ на облѣклото му.

То бѣ коса на женѣ, а тая жена бѣше Господжѣца Аравелла Кохранъ.